

**WSPÓLNA DEKLARACJA MINISTRÓW ROLNICTWA BUŁGARII, REPUBLIKI CZESKIEJ, ESTONII,
WĘGIER, ŁOTWY, LITWY, POLSKI I RUMUNII**

w sprawie reformy wspólnej polityki rolnej

Ministrowie rolnictwa Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Węgier, Łotwy, Litwy, Polski i Rumunii w czasie spotkania w Warszawie w dniu 24 lutego 2020 roku uzgodnili następujące wspólne stanowisko:

UWAŻAMY, że Wspólna Polityka Rolna (WPR) pozostanie istotną polityką Unii Europejskiej, zgodnie z celami określonymi w Traktatach.

PRZYPOMINAMY, że zasadniczą rolą WPR jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego, rentowności ekonomicznej gospodarstw rolnych i żywotności obszarów wiejskich z uwzględnieniem zmieniających się oczekiwań społeczeństwa europejskiego. Zapewnienie odpowiedniego poziomu wsparcia, a tym samym dochodów rolniczych, pozostaje kluczowym elementem dla osiągnięcia tych celów.

ODNOTOWUJEMY, że zadania związane z rozwojem gospodarczym obszarów wiejskich i niwelowaniem różnic w poziomie rozwoju między miastem a wsią, modernizacją sektora rolno-żywnościowego, zwiększeniem innowacyjności, wspieraniem obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania oraz wymianą pokoleń są wciąż aktualne. WPR powinna pozostać strażnikiem atrakcyjności obszarów wiejskich jako miejsca do życia, pracy i wypoczynku i źródłem finansowania dóbr publicznych związanych z działalnością rolniczą i przestrzenią wiejską.

JESTEŚMY ŚWIADOMI zmian oczekiwań społecznych, zgodnie z którymi WPR powinna przyczyniać się w większym niż dotychczas stopniu do ochrony środowiska i walki ze zmianami klimatu poprzez zrównoważone systemy produkcyjne, z myślą o zachowaniu zasobów naturalnych ziemi wody i różnorodności biologicznej dla przyszłych pokoleń, oraz do neutralności klimatycznej na poziomie UE.

ZWRACAMY UWAGĘ, że Zielony Ład proponuje nowy sposób osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych, zdrowotnych oraz zrównoważonego rozwoju gospodarczego, a dla sektora rolnego zaproponowana jest *Strategia Od pola do stołu*, której celem jest stworzenie sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego środowisku systemu żywnościowego.

OCENIAMY, że realizacja Zielonego Ładu w zakresie rolnictwa będzie oznaczać bardziej zrównoważone stosowanie środków chemicznych w rolnictwie, większą ochronę gleby, wody i powietrza, działań pro-klimatycznych i prośrodowiskowych w całym cyklu produkcji rolnej.

ZAUWAŻAMY, że te nowe standardy będą wymagać wyższych niż do tej pory nakładów, inwestycji w technologie ekologiczne, zrównoważone rozwiązania i nowe miejsca pracy oraz będą generować wyższe koszty.

PODKREŚLAMY, że zasadniczą sprawą jest sposób finansowania tych nowych zadań. Zwiększone potrzeby muszą być uwzględnione w wieloletnich ramach finansowych (WRF). Pilnej dyskusji wymaga sposób finansowania działań Zielonego Ładu: polityki klimatycznej, ochrony bioróżnorodności i *Strategii Od pola do stołu*.

ODRZUCAMY w związku z tym cięcia budżetu WPR w kolejnych WRF. NALEGAMY, aby budżet utrzymać na poziomie z lat 2014–2020.

UWAŻAMY, że nakładanie na rolników zbyt ambitnych wymogów, bez możliwości odpowiedniego wsparcia ich w sprostaniu tym wymogom, może mieć negatywny wpływ na nasz sektor rolny. Dlatego podkreślamy, że ambitne cele nie mogą zagrażać żywotności i konkurencyjności europejskiego rolnictwa oraz osiągnięciu zakładanych celów i rezultatów WPR.

UWAŻAMY, że zasadniczym elementem wsparcia rolników pozostaną płatności bezpośrednie, które zaproponowano ukierunkować na środowisko i klimat poprzez ekoschematy i wzmocnioną warunkowość.

ZWRACAMY UWAGĘ, że duże wyzwania stojące przed rolnikami, w tym wymogi prawne, jakie wynikać będą z inicjatyw Zielonego Ładu m.in. w zakresie neutralności klimatycznej, są jednakowe we wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym, coraz mniejsze uzasadnienie mają istotne różnice w płatnościach bezpośrednich między państwami członkowskimi.

ZWRACAMY UWAGĘ, że zwiększone zadania w zakresie ochrony środowiska i klimatu prowadzą do zwiększenia rozdźwięku pomiędzy dzisiejszymi celami WPR a alokacją środków na płatności bezpośrednie dostępnych dla państw członkowskich, która nadal odzwierciedla różnice wynikające z historycznych poziomów intensywności produkcji w poszczególnych sektorach rolnych.

W związku z tym UWAŻAMY, że ambitne podejście do konwergencji zewnętrznej płatności bezpośrednich jest konieczne, aby zapewnić wszystkim rolnikom w UE równe szanse na włączenie się we wdrażanie celów klimatycznych UE. Nie przesądzając o ostatecznej metodzie konwergencji zewnętrznej, PODKREŚLAMY, że nie może ona odbyć się kosztem państw członkowskich, które są poniżej średniego poziomu płatności bezpośrednich.

PRZYPOMINAMY ponadto, że płatności bezpośrednie odgrywają także niezwykle ważną rolę w stabilizacji dochodów w niekorzystnych latach. W wyniku zwiększenia orientacji rynkowej europejskiego rolnictwa dochody producentów stają się coraz bardziej niestabilne, dlatego w związku z tym ważne jest zachowanie poziomu równowagi ekonomicznej poprzez system płatności bezpośrednich, a wyrównanie niższych stawek dałoby równą pozycję wyjściową w nowych warunkach.

WIERZYMY, że stabilność społeczna oraz ekonomiczna sektora rolnego powinna być osiągana wraz ze zrównoważeniem środowiskowym sektora rolnego. Interwencje adresujące potrzeby różnych sektorów produkcji, które znacząco przyczyniają się do osiągnięcia tych celów oraz ich pozytywne skutki powinny być docenione w zreformowanej polityce. Specyficzna sytuacja w każdym państwie członkowskim, na przykład struktura gospodarstw rolnych czy zatrudnienie w gospodarstwach rolnych powinny być brane pod uwagę przy stosowaniu różnych elementów systemu płatności bezpośrednich.

PODKREŚLAMY, że również rozwój obszarów wiejskich zapewnia znaczący wkład WPR w realizację celów środowiskowych i klimatycznych, jednocześnie wspierając gospodarczą i społeczną żywotność obszarów wiejskich oraz rozwój technologiczny sektora rolno-żywnościowego. W związku z tym, nie można dopuścić do ograniczenia finansowania rozwoju obszarów wiejskich, zwłaszcza w kontekście wyższych ambicji środowiskowych oraz Zielonego Ładu.

ZWRACAMY UWAGĘ, że nowa WPR powinna być prostsza zarówno dla beneficjentów, jak i krajowych administracji, jednocześnie zapewniając niezbędną elastyczność jej wdrażania w państwach członkowskich. W tym kontekście, JESTEŚMY ZANIEPOKOJENI niepewnością, obciążeniami administracyjnymi oraz możliwym ryzykiem finansowym związanym z nowym modelem wdrażania WPR (New Deliver Model) zaproponowanym przez Komisję. Konieczna jest dalsza dyskusja nad praktycznym wdrażaniem tego nowego podejścia.

Pani Desislava TANEVA
**Minister Rolnictwa, Żywności i Leśnictwa
Republiki Bułgarii**

Pan Pavel SEKÁČ
**Minister Rolnictwa
Republiki Czeskiej**

Pan Arvo ALLER
**Minister ds. Wiejskich
Republiki Estonii**

Pan Istvan NAGY
**Minister Rolnictwa
Węgier**

Pan Kaspars GERHARDS
**Minister Rolnictwa
Republiki Łotwy**

Pan Andrius PALIONIS
**Minister Rolnictwa
Republiki Litwy**

Pan Jan Krzysztof ARDANOWSKI
**Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Rzeczypospolitej Polskiej**

Pan George SCARLAT
**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Rumunii**